

"vrijheid "

Je gelooft...of je gelooft niet. Als je gelooft, zoals ik, dan vraag je je af: moet ik het zendingsbevel letterlijk nemen? Op een zeepkist gaan staan en het evangelie met wat voor kunstgrepen ook, aan de man brengen? Hoewel ik bewondering heb voor Jehova's Getuigen (dat is iets héél anders dan het met ze eens zijn) is dat toch niet de weg die ik de mijne kan noemen. ik heb er een hekel aan een ander mijn mening op te dringen.

Zo nu en dan schrijf ik een religieus gedicht en verder probeer ik te leven zoals ik denk dat een christen moet leven (dat lukt echt niet altijd) en als iemand vraagt waarom ik zo leef, dan wil ik dat wel uitleggen. Bekerden kan ik een ander niet. Het is mijn overtuiging dat die behoefte vanuit de ander moet komen. Hongerenden eerst met de bijbel tegemoet treden, zoals hier op BP wel eens als voorbeeld is genoemd is uit de tijd.

Eerst dient de nood gelenigd te worden, daarna, naar behoefte het geestelijke gedeelte. Geloof dat iemand door de strot is gedouwd beklijft niet. Verder laat ik ieder in zijn waarde. Het valt me op dat atheïsten soms veel feller tegen het geloof reageren dan gelovigen tegen het atheïsme. Ik vraag me af waarom. Ik leg niemand mijn wil op, waarom mag ik niet gewoon geloven zonder meteen het etiket dom, fantasieloos of star te krijgen? Als laatste wil ik opmerken: wie de schoen past, trekke hem aan. Wie zichzelf niet herkent hoeft zich ook niet aangesproken te voelen.

© december 2011, Alida, BasicPublishing.nl